

6.

Förslag till konvention angående lika behandling av in- och utländska arbetare i avseende å ersättning för olycksfall i arbete.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrå sammankallats till Genève och där samlats den 19 maj 1925 till sitt sjunde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående lika behandling av in- och utländska arbetare i avseende å ersättning för olycksfall i arbete, vilken fråga innefattas i andra punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att åt person, som å dess territorium drabbas av olycksfall i arbete och är medborgare i någon annan medlemsstat, som ratificerat konventionen, eller åt sådan persons rättsinnehavare giva samma behandling, som den tillförsäkrar sina egna medborgare.

Nu åsyftade likhet i behandlingen skall tillförsäkras utländska arbetare och deras rättsinnehavare utan villkor i avseende å hemvist. I fråga om de utbetalningar, som en medlem eller dess medborgare i enlighet härmed kunna ha att göra utom medlemmens territorium, skola de anordningar, som vidtagas, där så finnes nödvändigt, regleras genom särskilda överenskommelser mellan vederbörande medlemmar.

§ 2.

Beträffande ersättning för olycksfall, som drabbar en arbetare, vilken på en medlems territorium tillfälligt eller med mellantider sysselsättes för ett företag, som är beläget på annan medlems territorium, kan genom särskilt avtal bestämmas, att sistnämnda medlems lagstiftning skall tillämpas.

§ 3.

Medlemmar, som ratificera denna konvention och vilka icke ha ett system av skadestånd för eller försäkring mot olycksfall i arbete, åtaga sig att åvägabrinda lagstiftning i ämnet inom tre år från ratificeringen.

§ 4.

Medlemmar, som ratificera denna konvention, förbinda sig att ömsesidigt lämna varandra bistånd till underlättande av konventionens tillämpning och genomförandet av respektive lagar och reglementen rörande ersättning för olycksfall i arbete ävensom att om varje ändring i nämnda lagar och reglementen underrätta internationella arbetsbyrå, som i sin ordning därom skall upplysa övriga därav intresserade medlemmar.

§ 5.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 6.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekretären.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 7.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 8.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 6 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3 och 4 senast den 1 januari 1927 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 9.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 10.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 11.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 12.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

7.

Rekommendation angående lika behandling av in- och utländska arbetare i avseende å ersättning för olycksfall i arbete.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 maj 1925 till sitt sjunde sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående lika behandling av in- och utländska arbetare i avseende å ersättning för olycksfall i arbete, vilken fråga innefattas i andra punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

I.

Med hänsyn till tillämpningen av konventionen angående lika behandling av in- och utländska arbetare i avseende å ersättning för olycksfall i arbete hemställer konferensen, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga nödiga åtgärder:

a) för att beträffande skadeståndstagare, som icke bo i det land, där skadeståndet utgår, underlätta betalningen av dem tillkommande belopp samt säkerställa iakttagandet av de i lagar och reglementen angivna villkor för nämnda betalning;

b) för att i fall av tvist om utebliven eller upphörd betalning eller minskning av skadeståndsbeloppet åt person, som icke bor i det land, där hans rätt till skadestånd uppkommit, talan måtte kunna anhängiggöras vid vederbörande domstolar i nämnda land, utan att den intresserade parten skall vara nödgad personligen inställa sig;

c) för att förmånen av befrielse från fiskaliska avgifter, av kostnadsfritt erhållande av officiella handlingar och andra fördelar, beviljade genom en medlems lagstiftning åt offren för olycksfall i arbete, måtte utsträckas till att tillgodokomma alla medborgare i medlemsstater, som ratificerat ifrågavarande konvention.

II.

Konferensen hemställer, att i de länder, där det icke finnes ett system av skadestånd eller försäkring mot olycksfall i arbete, regeringarna måtte, till dess ett dylikt system blivit upprättat, för utländska arbetare underlätta tillgodotandandet av deras nationella lagstiftning angående olycksfall i arbete.

8.

Förslag till konvention angående nattarbete i bagerier.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 19 maj 1925 till sitt sjunde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående nattarbete i bagerier, vilken fråga innefattas i den fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention.

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.